

ιτως ἀδύνατον. Δέω μάχας ἐκέρδησα· δὲν συνάπτω πλέον εἰ-
νῆν.

— Εἰς πᾶν ὅτι ή Γύμετέρα Μεγαλειότης; εἴπε, τῷ παρετήρησα
νοφῶ μίαν ἔτι ἀπόδειξιν, ὅτι ή Εὔρώπη καὶ ή Γύμετέρα Μεγα-
λειότης; εἴνε ἀδύνατον νὰ συνεννοηθῆτε. Αἱ συνθῆκαι ὑμῶν δὲν
πῆξαν ἡ ἀνακοχαῖ. Λί σποτυχίαι, ως αἱ νίκαι, φέρουσιν ὑμᾶς
καὶ τὸν πόλεμον. Ἐφθασεν ή στιγμὴ, καθ' οὐν ἀμοιβαίως θέλετε
ψει εἰς ἀλλήλους τὸ χειρόκτιον, ή Εὔρώπη δηλαδὴ καὶ ὑμεῖς,
μερότεροι θέλετε τὸ δεχθῆ, ὑμεῖς τε καὶ ή Εὔρώπη· ἀλλὰ ή
ὑρώπη δὲν θὰ καταβληθῇ ὑπὸ τοῦ ἀγῶνος.

— Μὴ σκέπτησθε νὰ μὲ καταρρίψητε διὰ συνασπισμοῦ τινος;
πανέλαβεν δὲ Ναπολέων. Πόσοι λοιπὸν σύμμαχοι εἰσθε; τέσσα-
ρι, πέντε, ξέν, εἴκοσιν; Όσον πλειότεροι εἰσθε, τοσοῦτον ἐγὼ
συγχώτερος. Δέχομαι τὴν πρόκλησιν. Ἀλλὰ δύναμαι νὰ διαβε-
νώσω ὑμᾶς, ἐξηκολούθησε βεβιασμένως γελῶν, ὅτι τὸν προ-
τὶ Οκτώβριον θὰ ἴδωμεν ἀλλήλους εἰς Βιέννην. Τότε θέλει
γῆ, τί ἀποθήσονται οἱ καλοὶ ὑμῶν φίλοι Ρώσσοι καὶ Ηρωσ-
τοί . . . .

Ἀκούσας αὐτοῦ ἐπὶ πλέον τῆς ἡμισείας ὥρας, λέγει ὁ κ. δὲ
πετρινής, τὸν διέκοψε καὶ τῷ παρετήρησα ὅτι διέβλεπον
τὰ λεγόμενά του πρόδηλον ἀπόδειξιν τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ
τῇ τέρμα εἰς τοὺς αἰωνίους αὐτοὺς περισπασμούς.

— Δύναται νὰ ἐγκαταλείψῃ ὑμᾶς η τύχη, τῷ προσέθηκα,
κατὰ τὸ 1812. Συνήθως οἱ στρατοὶ δὲν ἀποτελοῦσιν ἡ-
μίσιον μέρος τοῦ ὅλου πληθυσμοῦ· ἐνῷ σήμερον ὑμεῖς προσ-
τίθετε ὀλόκληρον λαὸν ὑπὸ τὰ ὄπλα. Μὴ ὁ σημειῶντος ὑμῶν
πεποίηστε δὲν εἶναι γενεὰ ληφθεῖσα ἐκ προκαταβολῆς; Εἰδὸν τοὺς
περίσσους στρατιώτας, εἴνε παιδία. Η Γύμετέρα Μεγαλειότης
πεπεισμένη ὅτι εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖα εἰς τὸ ἔθνος· ἀλλὰ
καὶ ὑμεῖς δὲν ἔχετε ἀνάγκην αὐτοῦ; Καὶ ὅταν ἐξαφανισθῆ-
τε; οὖτος τὸν νεκνιῶν, οὓς προσκαλεῖτε ὑπὸ τὰ ὄπλα, τί
ποιήσητε;